

"Ziua aceea" poate fi mai aproape decât gândeți

Duminică, 22 octombrie 2006

Donald K. Short

Neputința noastră spirituală poate fi descoperită prin analizarea istoriei noastre. Adevărurile fundamentale ale soliei 1888 a neprihăririi lui Hristos nu sunt înțelese de noi sau de oricare alt segment creștin care nu înțelege slujba din cele două încăperi a Marelui Preot ceresc. "Evangelia" proclamată de puterea "cornului cel mic" practic justifică păcatul și, ca urmare, susține revolta lui Satana. Acesta este secretul nelegiuirii care inundă lumea modernă la toate nivelele. Toate bisericile, într-adevăr, lumea întregă are nevoie disperată de solia autentică a celor trei îngeri.

Această solie vestește un Mântuitor care "a osândit păcatul în firea pământească," făcând singura ripostă valabilă la acuzațiile lui Satana împotriva lui Dumnezeu. Ea efectiv "osândește păcatul," ceea ce înseamnă că demonstrează că păcatul este inutil în natura umană și este condamnat la eradicare. Ea confirmă adevărul exprimat de Ellen White: "Neprihănirea lui Dumnezeu este absolută. Această neprihănire caracterizează toate lucrările Sale, toate legile Sale. Așa cum este Dumnezeu, așa trebuie să fie și poporul Său." Această solie va dărâma fiecare idol al lui Baal și va pregăti un popor pentru revenirea Domnului, iar păcatul nu va mai apare vreodată pentru că cei mântuiți percep și apreciază adevăratul caracter al lui Dumnezeu.

Toate acestea înseamnă că în Babilon nu există nimic pentru Israel. El este într-adevăr "un locaș al demonilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte" (Apoc. 18:2). El neagă perpetuitatea legii lui Dumnezeu, inclusiv a sabatului; neagă mortalitatea sufletului; neagă curățirea sanctuarului ceresc și nu este capabil să aprecieze slujba lui Hristos în ziua finală a ispășirii. Aceste "pietre de hotar" ale adevărului susțin Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Ea nu este Babilon. Dumnezeu nu a intenționat niciodată ca ea să devină Babilon, la fel cum nu a dorit nici ca Israelul din vechime să devină Babilon. Închinarea la Baal a fost și este încă o boală a corpului, străină lui, și care îi face rău. Dar vindecarea

este posibilă prin pocăință și reformă. Soluția nu este nimicirea bisericii, ci recuperarea ei spirituală. Avem încurajare în acest sens:

"Dumnezeu conduce un popor. ...El îi va muștra și îi va corija. Solia către Laodicea se aplică adventiștilor de ziua a șaptea care au avut lumină mare și nu au umblat în ea. ...Solia de a numi Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea Babilon și de a chema poporul lui Dumnezeu afară din ea nu vine de la un sol ceresc, sau de la vreun agent omenesc inspirat de Duhul lui Dumnezeu. ...Dumnezeu... are o lucrare pentru biserica Sa. Ea nu urmează să fie Babilon, ci sarea pământului, lumina lumii..., proclamând o solie vie în aceste zile din urmă."

Da, avem speranță! Problema este că atunci când mândria și egoismul se ascund sub masca devotamentului față de Hristos, avem închinare la Baal. Și ea a pătruns la toate nivelele corpului bisericii. Ni se spune cu solemnitate: "Cinstea și politica nu vor putea lucra împreună în aceeași minte. În timp, fie politica va fi exclusă, și adevărul și cinstea vor domni, fie politica va fi prețuită, iar cinstea va fi uitată. Acestea două nu sunt niciodată în consens; nu au nimic în comun. Una este profetul lui Baal, cealaltă este adevăratul profet al lui Dumnezeu."

Hristos nu va putea veni până când nu vom înțelege pe deplin adevărul istoriei noastre și Baal nu va fi demascat. El are un zâmbet constant de indulgență pentru poporul său. Este un idol cu un zâmbet înghețat. Într-un contrast teribil, fața lui Hristos exprimă durerea greței acute, o boală divină a inimii cauzată de încropeala, egoismul și falsul nostru devotament. Dar această situație se poate schimba – trebuie să se schimbe – se va schimba.

Raportul este clar; Domnul ne-a spus că sanctuarul va fi curățit. Dar, mai mult decât atât, lucrarea de curățire se face sub privirile întregului univers. După un mileniu de închinare la Baal și după ultimul secol când respingerea pe față a planului Domnului a fost evidentă, când închinarea la Baal a luat cea mai subtilă formă de pe tot parcursul istoriei, Domnul ne asigură vindecarea printr-o promisiune minunată:

"În ziua aceea, zice Domnul, Îmi vei zice: 'Bărbatul meu!' și nu-Mi vei mai zice: 'Stăpânul meu!' [Baal]. Voi scoate din gura ei numele Baalilor, ca să nu mai fie pomeniți pe nume... Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine prin neprihănire, judecată, mare bunătate și îndurare; te voi logodi cu Mine prin credincioșie, și vei cunoaște pe Domnul!" (Osea 2:16,17,19,20).

Întârzierea îndelungată a luat sfârșit. Baal este trântit la pământ. Mirele divin a câștigat în sfârșit inima miresei Sale. "Ziua aceea" poate veni oricând mireasa spune că este gata să se căsătorească.

"Ziua aceea" poate fi mai aproape decât gândiți.